

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/296/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223833
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6112223833.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: XX XXX XXX, v konaní zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhu podaným dňa 27. 09. 2012 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučných veciach, ktoré sa vedú na Okresnom súde Banská Bystrica.

Súd spojil postupom podľa § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania na spoločné konania veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/296/2012, 13C/301/2012, 13C/302/2012 a 13C/305/2012 a 13C/306/2012 tak, že tieto sa budú viesť pod sp. zn. 13C/296/2012.

Odporca žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie písomným vyjadrením účastníkov konania, spismi Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 4Er/24/2007, 4Er/23/2007, 3Er/826/2004, 3Er/801/2003 a 1Er/727/2006 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ vo svojom písomnom návrhu tvrdil, že vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasl. Zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoju pohľadávku, ktorá mu vznikla neplnením záväzkov, vyplývajúcich zo zmluvy o úvere.

Okresný súd Banská Bystrica ako exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ požiadal o zmenu exekútora v zmysle § 44 ods. 8 Zák. č. 233/1995 Z. z., o ktorom mal súd rozhodnúť v lehote 30 dní od doručenia návrhu. Súd nerozhodol o tomto návrhu v zákonom stanovenej lehote, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala sa ani spolupráca s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný pre rozhodnutie o návrhu.

Z dôvodu uvedeného nesprávneho úradného postupu požadoval od odporcu náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporcovi podľa § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z.

Navrhovateľ si uplatnil majetkovú škodu vo výške 175,- Eur, ktorá pozostávala z nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, z nákladov na udržanie a správu informačného systému, z nákladov na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a na spracovanie textov, urgencií súdu a na výdaje spojené s vyhotovením a zaslaním urgencií súdu.

Navrhovateľ ďalej požadoval náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti súdu, keď poukázal na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Navrhovateľ uviedol, že v danom prípade nepostačuje samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a takéto konštatovanie nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú týmto postupom. Nesprávny úradný postup bol následkom nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní, spojené so zásahom do jeho majetkových práv. Takýmto márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že nastanú účinky tak, ako to predpokladá ustanovenie § 44 ods. 8 Zák. č. 233/1995 Z. z.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť, pričom ho považoval za zmätočný, keďže v ňom nie sú uvedené jednotlivé spisové značky príslušných exekučných konaní. Uviedol, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takáto právomoc je daná iba predsedovi súdu, resp. Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Zo znenia ustanovení § 15 a § 16 Zák. č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Navrhovateľ však návrh podal pred uplynutím tejto lehoty, keď v prvej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli doručené dňa 23. 04. 2012. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ neposkytol súčinnosť a nereagoval na výzvy na doplnenie týchto žiadostí považoval dôvodov nárok navrhovateľa odporca za predbežne neprerokovaný.

Odporca ďalej uviedol, že nárok na náhradu škody predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Uviedol, že prax pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora je taká, že pokiaľ na exekučný súd dôjde žiadosť o zmenu súdneho exekútora, táto sa predloží pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora exekučný súd rozhoduje aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Takisto je potrebné zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti, vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 3 Zák. č. 233/1995 Z. z., keď po rozhodnutí o zmene exekútora má súd vec tomuto postúpiť spolu s rozhodnutím a exekučným spisom pôvodne povereného exekútora. Pokiaľ pôvodný exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, mohlo sa stať, že exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30 - dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu navrhovateľa.

Zároveň poukázal na to, že nedodržanie lehôt ustanovených v zákone samo o sebe nemôže byť považované automaticky za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože tento pojem nemožno vykladať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone.

Odporca zároveň vzniesol námietku premlčania v súvislosti so znením ustanovenia § 19 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. ohľadne tohto nároku. 3 - ročná premlčacia lehota v zmysle citovaného zákonného ustanovenia uplynula po 3 rokoch od uplynutia 30 - dňovej lehoty, od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora (návrh na predbežné prerokovanie nárokov bol daný podľa odporcu v rozmedzí od 23. 04. 2012 do 25. 09. 2012.)

Uviedol, že výška škody, ktorú požaduje navrhovateľ je len hypotetická a nie je preukázaná jej existencia a vykazuje znaky paušálnosti, pričom niektoré náklady, ktoré sú takto vyčíslené sú neprímerane vysoké. Uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie existencie a výšky škody je na navrhovateľovi, pričom

v konaní takisto nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vznikom tejto škody vo vzťahu ku konkrétnemu exekučnému konaniu.

Odporca ďalej uviedol, že pre výšku nemajetkovej ujmy platia kritéria ustanovenia § 17 ods. 3 Zák. č. 514/2003 Z. z., pričom navrhovateľ nijakým spôsobom bližšie nekonkretizoval ako malo dôjsť konaním súdu ku zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy.

Z uvedeného potom žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť ako nedôvodný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie spisom Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 4Er/24/2007 (konanie 13C/305/2012), z ktorého zistil, žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 11. 01. 2007. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený dňa 06. 09. 2010, pričom súd rozhodol dňa 04. 03. 2011 o zastavení exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 4Er/23/2007 (konanie 13C/306/2012) súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 11. 01. 2007. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený dňa 06. 09. 2010, pričom dňa 16. 03. 2011 bolo rozhodnuté o zastavení exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 3Er/826/2004 (konanie 13C/302/2012) súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15. 06. 2004, pričom návrh na zmenu súdneho exekútora bol predložený dňa 02. 11. 2009, o ktorom bolo rozhodnuté dňa 27. 01. 2010 tak, že tento návrh bol zamietnutý. Zároveň exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená.

Zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 3Er/801/2003 (konanie 13C/301/2012) súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28. 05. 2003, pričom návrh na zmenu súdneho exekútora bol predložený súdu dňa 02. 11. 2009 a súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 26. 01. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol. Exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 1Er/727/2006 (konanie 13C/296/2012) súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 04. 05. 2006 a návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený dňa 06. 09. 2010, o ktorom súd rozhodol dňa 28. 12. 2010 tak, že tento návrh zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a/ Zák. č. 514/2003 Z. z. je odporca orgánom konajúcim v mene štátu.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z., za nesprávny úradný postup sa považuje okrem iného porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného, o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Súd na základe uvedeného potom konštatuje, že vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu márne uplynula lehota na predbežné prerokovanie nárokov, súd takýto argument zo strany odporcu ako dôvod pre zamietnutie návrhu pre jeho predčasnosť nepovažoval.

Súd sa ďalej zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcu vo vzťahu k uplatnenému nároku.

Podľa § 19 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § ods. 3 citovaného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku, najdlhšie počas 6 mesiacov.

Návrh na zmenu exekútora podal navrhovateľ v predmetných konaniach dňa 02. 11. 2009, resp. 06. 09. 2010 a v danom prípade sa teda mohol navrhovateľ dozvedieť o škode uplynutím 30 dní od podania návrhu na zmenu exekútora.

Začatie plynutia 3 - ročnej premlčacej doby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia potom nastalo dňom 02. 12. 2009, resp. 06. 10. 2010. Návrh na súd na náhradu škody bol podaný dňa 27. 09. 2012. Návrhy na predbežné prerokovanie nároku odporcovi boli doručené v priebehu obdobia od 23. 04. 2012 do 25. 09. 2012, kedy došlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty, preto námietka vznesená zo strany odporcu nebola dôvodná a nároky navrhovateľa boli uplatnené včas.

Súd ďalej konštatuje, že pre uplatnenie a to úspešnému nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom je nutné preukázať základné predpoklady vzniku zodpovednosti na náhradu škody, a to porušenie právnej povinnosti, ktorá by mala spočívať v nesprávnom úradnom postupe, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Pri tomto type zodpovednosti na náhradu škody sa nepreukazuje zavinenie, keďže špeciálna právna úprava v danom prípade predpokladá objektívnu zodpovednosť za vzniknutú škodu.

V tejto súvislosti súd však konštatuje, že pokiaľ bol tvrdený nesprávny úradný postup, ktorého dôsledkom bolo nedodržanie zákonom stanovenej 30 - dňovej lehoty stanovenej v § 44 Exekučného poriadku je potrebné uviesť, že v exekučných konaniach, ktoré začali do 31. 08. 2005, pričom exekučné konanie sa začína dňom, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, nebola v exekučnom poriadku, t. j. v Zák. č. 233/1995 Z. z. stanovená žiadna lehota pre rozhodnutie o zmene exekútora. § 44 ods. 6 v znení účinnom k 31. 08. 2005 ustanovoval, že pokiaľ oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Lehota na rozhodnutie súdu v danom prípade a to 30 - dňová bola zapracovaná do Zák. č. 233/1995 Z. z. až novelou Zák. č. 341/2005 Z. z., s účinnosťou od 01. 09. 2005. Zároveň bol vložený § 238 ods. 1 (prechodné a záverečné ustanovenia v znení: „konania začaté pred 01. 09. 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. 08. 2005, ak ods. 2 neustanovuje inak). V ods. 2 nie je uvedený § 44.

Z uvedeného vyplýva, že v exekučných veciach, kde konanie začalo do 31. 08. 2005 nebola zákonom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia o zmene exekútora bez ohľadu na to, kedy bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený súdu.

Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané porušenie povinnosti na strane odporcu, súd návrh zamietol ako nedôvodný, pretože exekučné konania začali pred 31. 08. 2005. V konaní 3Er/826/2004 bol dátum doručenia žiadosti o udelenie poverenia dňa 15. 06. 2004. V konaní 3Er/801/2003 dňa 28. 05. 2003.

Pokiaľ sa jedná o konanie 4Er/24/2007m 4Er/23/2007 a 1Er/727/2006súd uvádza, že pod nesprávny úradný postup v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. možno zahrnúť širokú oblasť postupov orgánov mimo vydávania rozhodnutí. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj nečinnosť, alebo nekonanie orgánu v určitej lehote. V každom konkrétnom prípade však treba skúmať či je daná nečinnosť, ako znak zodpovednostnej skutkovej podstaty so zreteľom na okolnosti prípadu, najmä, či konkrétny orgán mal, alebo mohol konať.

V tomto smere súd odkazuje aj judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej pri posúdení či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR prihlíada Ústavný súd SR síce na lehoty, ktorú sú uvedené v zákone, ale ich nedodržanie

nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci (porovnaj I.ÚS 16/02).

Okresný súd poukazuje najmä na rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 70/02, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že ak na jednej strane všeobecný súd je viazaný v zákone ustanovenými lehotami na vykonanie procesného úkonu, na druhej strane ich nedodržanie nemôže mať za následok porušenie základných zásad civilného procesu, ktoré sú nevyhnutným predpokladom realizácie širšieho základného práva a to práva na spravodlivý proces, ktoré majú účastníci konania zaručené v ustanoveniach 7. oddielu, 2. hlavy Ústavy SR a príslušných medzinárodných zmluvách o ľudských právach. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na spravodlivý proces nemožno stavať proti sebe, ani ich oddeľovať.

V tomto konaní došlo po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora k zastaveniu exekúcie pre jej neprípustnosť. Vo všetkých exekučných veciach sa jednalo o výkon exekúcie rozhodcovského súdu, ktorý rozhodoval o nárokoch navrhovateľa, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. Exekučný súd bol nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu a to v ktoromkoľvek štádiu od začatia exekučného konania a nie len s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Mohol tam urobiť na návrh účastníka, ako aj bez návrhu. V zmysle citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS 70/02, ktoré odkazovalo na iného rozhodnutie Ústavného súdu SR (I.ÚS 86/02) sa exekučný súd musel predovšetkým zaoberať otázkou prípustnosti exekúcie a nie návrhom za zmenu exekútora, ktorý návrh sa stal bezpredmetným po zistení, že nariadená exekúcia je neprípustná. Nie je potom rozhodujúce či, a v akej lehote bolo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora, keď samotné exekučné konanie bolo zastavené pre neprípustnosť spôsobenú na strane samotného oprávneného.

Súd taktiež poukazuje na znenie ustanovenia § 44 ods. 9 Exekučného poriadku v súvislosti s ustanovením § 46 ods. 1 Exekučného poriadku, účinného v tomto období, z ktorého vyplýva, že až do poverenia vykonaním exekúcie nového exekútora zostáva v účinnosti poverenie pôvodného exekútora, ktorý je nielen oprávnený, ale aj povinný vykonávať exekúciu v prospech oprávneného.

Z uvedeného vyplýva, že ani v prípade prekročenia 30 - dňovej lehoty nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu a ani k príčinnej súvislosti, s prekročením tejto lehoty nemohlo dôjsť ku vzniku tvrdenej škody, ktorej výšku navrhovateľ riadne nepreukázal. Navrhovateľ potom neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia existencie všetkých 3 predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu na strane odporcu, pričom v tomto smere súd odkazuje aj na všetky argumenty uvádzané odporcom v jeho písomnom vyjadrení.

Súd na základe uvedeného potom návrh navrhovateľa vo všetkých spojených konaniach zamietol ako nedôvodný.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal prerušiť konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti voči rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, súd takémuto návrhu na prerušenie konania z dôvodu rozhodovania Ústavného súdu SR o tejto otázke nevyhovel, pretože sa nejedná o dôvody, pre ktoré súd v zmysle § 109 ods. 1 O.s.p. je povinný obligátorne prerušiť konanie. Súdom môže konanie prerušiť z dôvodov uvedených v § 109 ods. 2, písm. c/ O.s.p., ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V danej súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR pod č. I.ÚS/21/00 v súvislosti aj s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní pod č. k. 16Co/198/2013 - 465, podľa ktorých nie je dôvodom na prerušenie v zmysle § 109 ods. 2, písm. c/ O.s.p. tá skutočnosť, že prebieha konanie na ústavnom súde o porušení základných práv postupom, ktorý sa týka rozhodovania o námietke zaujatosti sudcu, nakoľko meritorne rozhodnutie v konaní nebude závisieť od rozhodnutia ústavného súdu a prerušené konanie by sa mohlo kvalifikovať ako porušenie práva na konanie a rozhodnutie bez zbytočných prietahov.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľ úspešný v konaní nebol, odporca si náhradu trov konania nevyčísľil a zo spisu mu takéto trovy konania nevyplyvajú, a preto súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/ O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4/ O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.